

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija trdi, da je pogoj državljanstva za opravljanje notarskega poklica diskriminatoren in pomeni nesorazmerno omejevanje svobode ustanavljanja. Zato naj Republika Latvija ne bi izpolnila obveznosti iz člena 49 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

Komisija zatrjuje, da notarska služba v zakonodaji Republike Latvije po svoji naravi ni povezana z izvajanjem javne oblasti in zato pogoj državljanstva za dostop do notarskega poklica ne more biti upravičen z izjemo, določeno v členu 51 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

**Pritožba, ki sta jo SKW Stahl-Metallurgie Holding AG in SKW Stahl-Metallurgie GmbH vložili
2. aprila 2014 zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 23. januarja 2014 v zadevi T-384/09,
SKW Stahl-Metallurgie Holding AG, SKW Stahl-Metallurgie GmbH proti Evropski komisiji**

(Zadeva C-154/14 P)

(2014/C 159/27)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožniki: SKW Stahl-Metallurgie Holding AG, SKW Stahl-Metallurgie GmbH, (zastopnika: Dr. A. Birnstiel in Dr. S. Janka, odvetnika)

Drugi stranki v postopku: Gigaset AG, Evropska komisija

Predlog

Pritožnici Sodišču predlagata, naj:

1. izpodbijano sodbo v celoti razveljavi v delu, v katerem so bili predlogi pritožnic zavrjnjeni, in predlogom na prvi stopnji v celoti ugodi;
2. podredno, izpodbijano sodbo delno razveljavi;
3. še bolj podredno, globo, naloženo pritožnicam s členom 2(f) in (g) odločbe Evropske komisije o naložitvi glob z dne 22. julija 2009, *ex aequo et bono* zmanjša;
4. še bolj podredno, izpodbijano sodbo razveljavi in zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču;
5. vsekakor v zvezi s predlogi od 1 do 4 plačilo stroškov naloži nasprotni stranki v pritožbenem postopku.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnici uveljavljata v bistvu štiri pritožbene razloge:

1. V sodbi Splošnega sodišča naj bi bilo pravo napačno uporabljeno in to sodbo naj bi bilo treba razveljaviti, saj naj ne bi upoštevala, da so bile pritožnicama v postopku v zvezi z naložitvijo globe kršene bistvene procesne pravice, kot je pravica do izjave. S potrditvijo ocene nasprotne stranke v pritožbenem postopku naj bi tudi Splošno sodišče kršilo načelo sorazmernosti in prepoved vnaprejšnje presoje dokazov.
2. Poleg tega naj Splošno sodišče ne bi upoštevalo, da je nasprotna stranka v pritožbenem postopku s svojo odločbo in globami, naloženimi več skupinam solidarno odgovornih, člen 101 PDEU napačno uporabila in kršila obveznost obrazložitve po členu 296 PDEU, tako da je tudi Splošno sodišče sprejelo pravno napačno odločitev ob uporabi koncepta gospodarske enote in v zvezi z obsegom obveznosti obrazložitve.
3. Splošno sodišče naj bi s svojo sodbo kršilo tudi načeli jasnosti sankcij ter individualizacije kazni in sankcij, s tem da je odločbo nasprotne stranke v pritožbenem postopku ohranilo v veljavi.

4. Nazadnje pritožnici očitata, da je Splošno sodišče dopolnilno argumentacijo pritožnic v postopku pravno napačno štelo za novo in zato nedopustno, čeprav sta pritožnici ustrezne očitke navedli že v njuni tožbi.

Pritožba, ki so jo Pesquierias Riveirenses, S.L in drugi vložili 4. aprila 2014 zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 7. februarja 2014 v zadevi T-180/13, Pesquerías Riveirenses in drugi proti Svetu

(Zadeva C-164/14 P)

(2014/C 159/28)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Pritožnice: Pesquierias Riveirenses, S.L., Pesquera Campo de Marte, S.L., Pesquera Anpajo, S.L., Arrastreros del Barbanza, S.A., Martinez Pardavila e Hijos, S.L., Lijo Pesca, S.L., Frigoríficos Hermanos Vidal, S.A., Pesquera Boteira, S.L., Francisco Mariño Mos in drugi, C.B., Juan Antonio Pérez Vidal in Hermano, C.B., Marina Nalda, S.L., Portillo y Otros, S.L., Vidiña Pesca, S.L., Pesca Hermo, S.L., Pescados Oubiña Perez, S.L., Manuel Pena Graña, Campo Eder, S.L., Pesquera Laga, S.L., Pesquera Jalisco, S.L., Pesquera Jopitos, S.L., Pesca-Julimar, S.L. (zastopnik: J. Tojeiro Sierro, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Svet Evropske unije

Predlog

Sklep Splošnega sodišča, s katerim je razglašena nedopustnost ničnostne tožbe, ki so jo tožeče stranke vložile zoper Uredbo Sveta (EU) št. 40/2013 z dne 21. januarja 2013, ⁽¹⁾ naj se razveljavi in naj se sprejme nova odločba, s katero bo razglašena dopustnost navedene tožbe.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Obstoj neposrednega nanašanja – kršitev člena 263 PDEU

Člen 263, četrti odstavek, PDEU določa, da lahko „fizične ali pravne osebe [...] vložijo tožbe zoper [...] predpise, ki se nanje neposredno nanašajo, a ne potrebujejo izvedbenih ukrepov“. V ta namen sta neposredno nanašanje in neobstoj izvedbenih ukrepov dve različni zahtevi, vprašanje diskrecijske pravice države, ki je bistveno za ugotovitev neposrednega nanašanja izpodbijanega akta, pa je, nasprotno, neupoštevno pri ugotovitvi, ali gre pri nacionalnem aktu za „izvedbeni ukrep“ za namene člena 263, četrti odstavek, PDEU.

Tožeče stranke menijo, da se njimi – ribolovnimi plovili za lov na sinjega mola – in Uredbo, ki določa in omejuje ulov navedene vrste, obstaja jasno neposredno nanašanje. EU letno upravlja stalež sinjega mola preko TAC (celotni dovoljeni ulov) in po mnenju tožečih strank je določitev navedenih TAC nepravilna, saj ne upošteva najnovejših obstoječih znanstvenih priporočil, zaradi česar to, da se sinji mol upravlja kot en sam stalež in ne kot dva različna staleža, povzroči, da je celotni dovoljeni ulov manjši, kot pa bi tožečim strankam pripadal, če bi se stalež upravljal ločeno na severu in na jugu. Glede na navedeno določitev TAC države ne morejo posredovati pri naknadni dodelitvi ribolovnih možnosti in niti pri metodi upravljanja, ki se je uporabila za njihovo dodelitev, saj ta metoda vselej sloni na TAC, ki ga je EU prvotno določila, zato je edina možnost ali izbira, s katero lahko tožeče stranke izrazijo svoje nestrinjanje z navedenim TAC in načinom njegove določitve oziroma upravljanjem ribolova, sprožitev postopka pred sodišči Evropske unije.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EU) št. 40/2013 z dne 21. januarja 2013 o določitvi ribolovnih možnosti, ki so na voljo v vodah EU in ki so plovilom EU na voljo v nekaterih vodah zunaj EU, za nekatere staleže rib in skupine staležev rib, za katere veljajo mednarodna pogajanja ali sporazumi, za leto 2013 (UL L 23, str. 54).